

BUCENIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne.

sg N buceni(e) (1). ◇ G buceniã (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Chępienie, pysznienie się (2) : Gdzież będzie twoje bucenie/ Gdy cię iedno cień oštátnie [!]. BierEz N3v.

Szereg: »wszeteczność a bucenie«: Zã potrzebã fye to dzyãło/ á nye z wšfetečnošci álbo bucenya yákyego. KromRozm III A3.

*Cf **BUCIĆ SIĘ***

KN